

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Alternativet til EU er demokrati : EU-forfatning - nej tak

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2003

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Alternativet til EU er demokrati

**EU-FORFATNING
- NEJ TAK!**

Enhedslisten

Udgivet af Enhedslisten, december 2003
oplag: 3.000 eks.
Stuðiestræde 24
1455 København K
tlf. 3393 3324
www.enhedslisten.dk
landskontoret@enhedslisten.dk

Tryk: Eks-Skolens Trykkeri ApS

Sammenbruddet af EU-topmødet lørdag den 13. december 2003 forhindrede i første omgang dannelsen af EU-forbundsstaten. Enhedslisten modtog med glæde nyheden om, at forhandlingerne om den kommende EU-forfatning var brudt sammen i Bruxelles. Ingen aftale er bedre end en elendig EU-forfatning, og sammenbruddet i forhandlingerne om EU-forfatningen giver nye muligheder til de folkelige kræfter, der kæmper mod EU.

EU-forfatningen fører til mere demokratisk underskud, nyliberalisme og militarisme, og den er elitens projekt til gavn for kapitalister, lobbyister, bureaukrater og toppolitikere. Derfor skal den tages af bordet.

EU-forfatningen savner enhver demokratisk legitimitet. Internationalt samarbejde i Europa skal skabes ved at rulle det udemokratiske, bureaukratiske, korrupte og ufolkelige EU tilbage. I stedet for EU skal der etableres et helt anderledes internationalt samarbejde. Enhedslistens visioner for et sådant samarbejde er skitseret i dette papir. Sammen med andre progressive kræfter arbejder og kæmper vi for at gøre disse visioner til virkelighed.

Indhold

Enhedslistens alternativ til EU-forfatningen

– Enhedslistens Hovedbestyrelse, august 2002

Indledning	5
Enhedslistens alternativ	6
Mellemstatsligt samarbejde.....	7
OES: En fleksibel struktur for europæisk samarbejde	7
Mellemstatslige sanktioner	8
Systemnedbrydende reformkrav i EU	9

Verden er større end EU – Stem nej

– Enhedslistens Hovedbestyrelse, september 2003

Alternativet til EU er demokrati	11
Nej til oprustning og EU-supermagt	12
Ja til velfærd – nej til EU og pengemagt	12
Forbeholdene	13
Efter nej'et	13

Enhedslistens alternativ til EU-forfatningen

1. Indledning

Enhedslistens politiske perspektiv er internationalt, ikke dansk eller europæisk. Vi tager derfor afstand fra såvel den gammeldags nationalisme som den »moderne« euronationalisme. Vores alternativ har både et socialistisk og et demokratisk element. For os er socialismen en forudsætning for det fuldt udfoldede demokrati, men naturligvis kan der gennemføres en række demokratiske reformer under kapitalismen.

EU er blevet skabt for at tilpasse Europa til den europæiske storkapitals behov og er som sådan en del af borgerskabets globale liberaliseringsprojekt. Der er sket en stadig intensivering af EU-integrationen med etablering af rammerne for en egentlig europæisk statsdannelse, samt en fortsat liberalisering af samfundene.

Den økonomiske integration og kapitalkoncentration i Europa er til stadighed blevet øget, ligeså handelen og kapitalbevægelserne mellem de europæiske lande. Kapitalens koncentration har medført, at trans- og multinationale selskaber er blevet styrket økonomisk i forhold til den øvrige kapital.

Denne udvikling på det øko-

nomiske plan modsvarer af og er blevet styrket af udviklingen på det politiske plan. Opbygningen af en ny europæisk superstat skyldes først og fremmest ønsket om at skabe et indre marked, der kan befordre økonomisk vækst og skabe øget profit. Dernæst ønsket om at styrke den europæiske storkapital i konkurrencen med den amerikanske og japanske. Derfor indskrænker eller fjerner EU de landvindinger, som arbejderbevægelsen og de folkelige kræfter har erobret mht. velfærd, demokratiske rettigheder, miljøbeskyttelse osv. Vækst og profitmaksimering er målet. Konsekvenserne er miljøødelæggelse, øget arbejdsløshed, social udstødning og sociale forringelser.

EU's ønske om at inddrage de østeuropæiske lande i EU skal ses i sammenhæng med bestræbelserne på at styrke den europæiske kapital. EU-udvidelsen har til formål at sikre disse områder som investeringsobjekter for den vesteuropæiske kapital, også på langt sigt. Desuden er det et led i udvidelsen af den vestlige interessesfære mod øst, og skal stabilisere områderne sikkerhedsmæssigt.

Opbygningen af EU-staten

betyder, at magten centraliseres i EU's lukkede system, hvor pengemagten via lobbyisme har indflydelsen. Problemet er ikke kun, at EU er et redskab for den europæiske kapital. EU er i hele sin opbygning udemokratisk. En EU-superstat kan aldrig blive demokratisk og derfor afviser Enhedslisten alle illusioner om en rød EU-superstat.

I takt med at magten overføres til centralt EU-niveau sker en tilsvarende afdemokratisering af samfundene i de enkelte EU-lande. Afstanden øges mellem befolkninger og beslutningstagere. Det bliver vanskeligere for folkelige bevægelser og organisationer at skaffe sig indflydelse. Øget magt til EU-parlamentet er således ikke ensbetydende med øget demokrati, men medfører først og fremmest en underminering af de nationale parlamenters magt og dermed af de folkelige bevægelser mulighed for at opnå indflydelse.

Derfor skal EU nedbrydes og erstattes af et demokratisk internationalt samarbejde mellem selvstændige stater med et udviklet demokrati, hvor der fokuseres på fuld beskæftigelse, solidaritet, menneskerettigheder og miljø.

2. Enhedslistens alternativ

Enhedslistens socialistiske alternativ indebærer et samfund, hvor der produceres for at dække menneskelige behov og ikke for at opnå profit. Den private ejendoms- og råderet over produktionsmidlerne er ophævet og erstattet af forskellige former for kollektive ejerformer, kendetegnet ved et fuldt gennemført demokrati i forhold til både produktionens indhold og udførelse. Dette mål står i fundamental modstrid med EU's målsætning om deregulering, liberalisering, privatisering og maksimal økonomisk vækst.

Enhedslisten kræver derfor et brud med principperne for EU's indre marked vedrørende fri bevægelighed for kapital, tjenesteydelser, varer og arbejdskraft, sådan at det altid er tilladt at indføre højere standarder nationalt, samt kræve at andre lande lever op til disse standarder, hvis de vil eksportere varer til Danmark.

De frie kapitalbevægelser skal begrænses for at komme ud af den utålelige situation vi har i dag, hvor de internationale finansielle markeder har fået deres eget liv, og hvor over 95 procent af transaktionerne intet har med reelle investeringer at gøre, men udelukkende er ren kasinovirksomhed. Mulighederne for

brug af de såkaldte afledte instrumenter til kortfristet spekulation skal derfor afskaffes, og der skal indføres Tobin-skat på finansielle transaktioner.

Indenfor landbruget er genindførelse af de veterinære grænser en absolut forudsætning for dyrevelfærd og forbrugersundhed.

Mennesker skal frit have lov til at bevæge sig til det land, de ønsker at bo og arbejde i. De skal på alle måder sikres samme løn- og ansættelsesforhold som den lokale befolkning - og enhver form for diskrimination skal bekæmpes. Der skal føres en aktiv bistandspolitik, sådan at u-lande kan undgå en massiv hjerneflugt.

Græsrodder, folkelige bevægelser, NGO'ere, fagforeninger og andre folkelige organisationer er de kræfter, som kan og skal skabe radikale sociale, demokratiske og miljømæssige forbedringer i Danmark, i Europa og i Verden. Derimod har Enhedslisten ikke - i modsætning til bl.a. dele af Socialdemokratiet og SF - nogen illusioner om at statsbureaukratiet (i EU eller Danmark) eller økonomiske og politiske magthavere kan sikre sådanne forbedringer.

Enhedslistens demokratiske

alternativ bygger på, at en udvidelse af demokratiet er en integreret del af den socialisme, Enhedslisten kæmper for, men demokrati er også et vigtigt mål i sig selv. Derfor kæmper Enhedslisten for en udvidelse af demokratiet, sådan at det repræsentative demokrati suppleres med øgede muligheder for direkte deltagelse og indflydelse og for at øge det reelle indhold i de kollektive og individuelle demokratiske rettigheder.

3. Mellemstatsligt samarbejde

Den nuværende centralistiske EU-konstruktion, der er stærkt på vej til at blive en ny supermagt, blokerer for gennemførelsen af såvel Enhedslistens socialistiske som demokratiske målsætninger. Den vanskeliggør også de folkelige bevægelser mulighed for at få indflydelse på de politiske beslutninger.

Enhedslisten foreslår derfor istedet et mere fleksibelt og smidigt europæisk samarbejde, der kan tage hensyn til og respektere forskellighederne i Europa. Enhedslistens vision er ikke kun en vision for Danmark - det er en international vision. Denne samarbejdsmodel kunne kaldes Organisationen for Europæisk Samarbejde (OES), men dybest set det jo ikke vigtigt, om OES hedder OES, EU eller noget tredje, men OES vil i dette debatoplæg blive brugt som betegnelsen for Enhedslistens alternativ til det nuværende EU - for dermed at tydeliggøre dette alternativ.

OES skal bygge på mellemstatslige aftaler indgået mellem de forskellige europæiske lande på de områder, hvor de enkelte lande finder det nødvendigt. Dette gælder alle relevante politiske områder, for eksempel miljø, nar-kosmugling, flygtninge, land-

brug, fiskeri og så videre. At en aftale er mellemstatslig betyder, at et medlemsland har vetoret - eller til enhver tid er sikret retten til at meddele, at man ikke er interesseret i at indgå en aftale, hvis en aftale ikke er tilfredsstillende for det pågældende land.

Men det mellemstatslige aspekt betyder også, de enkelte lande er i deres gode ret til at lave andre politiske organisationer, institutioner eller fora end de allerede eksisterende. For eksempel kunne det være, at vi i Norden kunne finde på at oprette et »Nordisk Miljøråd«, eller at EU-lande ved Middelhavet sammen med de nordafrikanske lande kunne finde på at lave et Middelhavsråd for Miljø«. Enhedslistens vision bygger i det hele taget på, at der oprettes regionale samarbejdsfora til de konkrete problemer, der skal løses.

Enhedslisten mener ligeledes, at det mellemstatslige samarbejde i OES skal bygge på, at det altid vil være tilladt at »gå foran« med bedre regler inden for de forskellige områder, dvs. at man i de enkelte lande for eksempel kan indføre bedre miljø- og socialstandarder end de minimumsregler, der vil blive vedtaget i OES. Udenlandske producenter skal herefter være

forpligtede til at overholde disse standarder, der er højere end de fælles mindsteregler. Det modsatte - at gå »bagud« - kan dog ikke være tilladt, fordi man dermed bryder en indgået international aftale, og i så fald må man træde ud af de relevante fora eller aftaler indgået i OES-regi.

OES' medlemslande må ligeledes under ingen omstændigheder overtræde de forpligtelser, der påhviler OES i FN. I forhold til reglerne i FN må OES dog selvfølgelig - ligesom indenfor OES - have retten til at »gå foran«.

3.2 OES: En fleksibel struktur for europæisk samarbejde

Strukturen under OES sikrer, at der kun bliver lavet regler på de områder, hvor de enkelte lande mener, det er relevant i forhold til de konkrete problemer, der skal løses - der selvfølgelig kan være nok så komplekse som for eksempel flygtningeproblemer eller fattigdomsbekæmpelse, miljø eller økonomisk vækst.

Det vil yderligere i modsætning til det nuværende EU betyde, at de enkelte landes befolkninger under OES vil

have langt større mulighed for at påvirke udformningen af politikken under OES, fordi den politiske kamparena flyttes fra et overnationalt system (EU) til de enkelte stater. Hermed bliver det nemmere at undgå den situation, at en politisk og økonomisk elite gennemfører politikker henover hovedet på folket i de enkelte lande, som vi ser det i dag i EU.

Effektivitet nås under OES ikke ved at stemme andre ned. Effektiviteten opnås derimod ved at sikre, at de politiske beslutninger bliver taget på de rigtige niveauer tilpasset det lokale, nationale eller regionale niveau. Herved undgås stiv og rigid »one-size-fits-all-lovgivning« fra EU, hvor alle regler absolut skal gælde alle lande, selvom de nuværende EU-lande indbyrdes har mange forskelligheder. Samtidig er sandsynligheden større for, at der ikke »fifles« på de områder, hvor man i EU bare bliver stemt ned. I EU er der nemlig 117 måder, man kan omgå en beslutning, selvom om man er blevet stemt ned - noget de enkelte landes embedsapparater er eksperter i. I OES er henstillinger det eneste, der kan besluttes med flertalsafgørelser.

At mellemstatsligt samarbejde både er muligt - og nødvendigt - illustreres ved, at EU i dag faktisk på en del områ-

der vælger nogle gange ikke at skride til afstemning, fordi man ved, at en afgørelse, der for eksempel går imod vitale franske interesser, ikke vil blive accepteret af Frankrig - flertalsafgørelser eller ej. Dette har flere gange været tilfældet med Frankrig i forhold til EU's handelssamarbejde med andre stater og organisationer under den såkaldte artikel 133 (tidl. artikel 113). Selv når der således formelt er flertalsafgørelser, er der således reelt tale om mellemstatslige afgørelser.

3.3 Mellemstatslige sanktioner

Hvis et land ikke overholder de indgåede aftaler - og hvis der ikke på nogen måde kan findes en fornuftig forhandlingsløsning - er det andre landes legitime ret indenfor et givent aftalekompleks under OES at iværksætte økonomiske/handelsmæssige eller politiske/diplomatiske sanktioner og afstraffelsesforanstaltninger.

Inden sådanne afstraffelsesforanstaltninger kommer på tale, bør der dog foregå forhandlinger indenfor rammerne af de mæglingsinstanser OES stiller til rådighed, såfremt de uenige lande ikke kan blive enige uden inddragelse af OES' mæglingsinstans.

En kilde til konflikt kan for eksempel være, at et land har en selskabsbeskatning under det niveau, der er blevet aftalt i OES, og dette land er desuden ikke villig til at hæve dette selskabsbeskatningsniveau. I dette tilfælde står det andre lande i OES frit for at lægge told og afgifter på importerede varer fra dette skattely-land, der modsvarer den skat, som selskaber ikke betaler i dette land.

Et andet eksempel kan være, hvis et land i OES ikke overholder de arbejdstagerrettigheder, der er aftalt på det mellemstatslige grundlag (eller i FN). Så er de lande med højere arbejdstagerstandarder i deres fulde ret til at nægte virksomheder fra lande med dårlige arbejdstagerrettigheder at kunne sælge varer i de lande med højere arbejdstagerrettigheder. Eller man kunne lægge en afgift på disse varer, hvor pengene blev brugt til at forbedre arbejdsvilkår i den tredje verden.

Etableringen af OES forhindrer ikke, at de lande, der ønsker det, kan opbygge et EU på overnationalt plan og at disse lande herudover kan indgå i OES. Enhedslistens mål er dog en nedbrydelse af EU og vi ser en dansk udmeldelse af EU som et led i denne proces

4. Systembrydende reformkrav i EU

I den konkrete EU-virkelighed er nedenstående eksempler på systembrydende krav til EU, som er skridt på vejen i den rigtige retning.

- genindførelse af veto retten i vitale spørgsmål
- indførelse af reel miljøgaranti
- Ingen imperialistisk udenrigspolitik og sikkerhedspolitik i EU. EU skal ikke være verdens politibetjent. I stedet for at opbygge en ny supermagt, der på linie med USA vil være med til at undergrave FN, skal hvert land genvinde sin udenrigspolitiske handlekraft. Alle hidtidige stormagter og supermagter har brugt deres militær til at varetage egne interesser. Global omfordeling fra rige til fattige er den bedste fredsskabende foranstaltning, der findes. Magtens deling og decentralisering er et vigtigt princip for Enhedslisten. Der er i sig selv intet negativt i flere territorialstater - fordi dette kan føre til en magtdeling på den internationale arena og svække magtens monopolisering på få hænder.
- EU skal ikke beskæftige sig med forsvarspolitik. NATO er et levn fra den kolde krig og skal nedlægges. Forsvarspolitik skal foregå i FN og OSCE med vægt på det konfliktforebyggende arbejde.
- Danmark og de andre nordiske lande bør træde ud af Schengen-aftalen. Vi siger nej til Fort Europa og ja til international solidaritet. Folk, der flygter fra sult og nød, skal være velkomne i Danmark.
- Europol skal nedlægges. Vi skal ikke have et EU-FBI, der er en stat i staten, hvor medarbejderne har fuldstændig immunitet og arbejder i fuldstændig lukkethed.
- Danmark skal tale med egen stemme i WTO og FN.
- Ansøgerlande til EU skal have ret til permanente undertagelser - ikke kun overgangsordninger.
- Nærhedsprincippet skal fortolkes af de enkelte stater - og ikke af EU-domstolen.
- Alle tekster om snævrere integration, EU-rettens forrang og de såkaldte gummiparagraffer skal afskaffes.
- Der skal indføres fuldstændig åbenhed i EU-systemet. EU's offentlighedslove skal give borgerne aktindsigt efter de regler, der gælder i de EU lande, der er længst fremme på dette område. Forhandlinger om love skal ske for åbne døre i Ministerrådet. Hemmelige erklæringer skal afskaffes, og de allerede eksisterende hemmelige erklæringer skal gøres tilgængelige for offentligheden. Afstemninger skal være offentlige, og alle stemmeafgivelser skal offentliggøres. Der skal nedsættes et uafhængigt agentur, der kan komme med vurderinger af fx regler på miljøområdet som modvægt lobbyisterne fra de trans- og multinationale selskaber. Det skal være offentligt tilgængeligt hvilke bestyrelsesposter m.v. som embedsmænd og politikere i EU har ved siden af deres job. Ligeledes skal det være offentligt tilgængeligt, hvilke gaver og ydelser politikere og embedsmænd i EU modtager fra private firmaer.
- Regler for flygtninge og indvandrere skal aftales på mellemstatsligt plan. Enhedslisten er ikke tilhænger af flertalsbesluttede

tvangskvoter, hvor flygtninge vil blive dårligt behandlet, og hvor mange folk ikke vil betragte dem som legitime flygtninge, fordi de måske kun befinder sig i et land, fordi EU har tvunget landet til dette. Vejen til en human flygtninge og indvandrerpolitik går ikke via tvang fra EU men via politisk kamp og folkelig debat i de enkelte EU-lande.

- EU's terrorpakke og arrestordre er et fundamentalt angreb på grundlæggende principper i en retsstat. I et forsøg på at bekæmpe terrorisme undergraves demokratiet og politiske aktive mistænkeliggøres og kriminaliseres. Det bedste værn mod terror er en langsigtet strategi om at skabe venner - og ikke fjender, som århundreders vestlig imperialisme og undertrykkelse har gjort. En generøs u-landspolitik er i denne sammenhæng en grundlæggende forudsætning.
- Enhedslisten ønsker at hæve veterinære standarder, dyrebeskyttelsen og fødevarernes kvalitet. De veterinære grænser skal genindføres omgående.

- EU skal ikke lave fælles lovgivning på arbejdsmarkedet. Den fri forhandlings-, konflikts- og aftaleret skal sikres.

Gennemførelse af disse krav vil betyde, at EU »rulles tilbage« med det langsigtede formål at styrke OES - samtidig med at forslag, som kan skabe sociale, demokratiske og miljømæssige fremskridt vedtages.

Enhedslisten stemmer aldrig for forslag, der udvider unionens magt - heller ikke selvom disse skulle indebære forbedringer. I sådanne tilfælde vil Enhedslisten stille forslag, der er mindst lige så vidtgående i det danske Folketing.

Vedtaget af Enhedslistens hovedbestyrelse, august 2002

Verden er større end EU - Stem NEJ

Politiske hovedpunkter i Enhedslistens kampagne mod EU-forfatningen

Vedtagelse fra Enhedslistens HB-møde 20. september 2003

Alternativet til EU er demokrati

Forfatningen betyder mere Union og mindre demokrati. På næsten alle områder indføres der flertalsafgørelser, dvs. mere magt til de centrale institutioner i EU. Med EU forfatningen tages der således yderligere skridt til at underminere borgernes demokratiske indflydelse på beslutningerne.

Det repræsentative demokrati defineres i forfatningen som bærende principper og borgerne kan deltage i Unionens demokratiske liv. Alle beslutninger skal «træffes så åbent som muligt». Men der er hverken garanti for demokratisk deltagelse eller åbenhed:

Kommissionen, en ikke-demokratisk valgt institution, skal stadig komme med lovforslag. Kommissionens formand tildeles næsten ene-

vældig magt.

Beslutningsproceduren er stadig den samme mellem Råd og Parlament.

Europaparlamentet kan have op til 736 medlemmer efter EU udvidelsen. Men så få medlemmer vil aldrig kunne repræsentere de over 450 mio. borgere i EUs medlemslande. Forfatningen indfører muligheden for at danne «europæiske partier», som får fortrinsrettigheder frem for nationale eller regionale partier, der risikerer at afskæres fra indflydelse. Alt dette betyder en yderligere indskrænkning også af det repræsentative demokrati.

Med forfatningen får EU-retten traktatfæstet forrang for nationale love inden for hele forfatningens anvendelsesområde.

De små EU medlemslande mister indflydelse sammenlignet med de store, hvilket betyder en indskrænkning af deres nationale demokrati. Det såkaldte forstærkede samarbejde i forfatningen betyder, at et mindre antal lande - men mindst en tredjedel af EU-landene - kan gå videre i deres samarbejde med henblik på at «fremme virkeliggørelsen af Unionens mål», dvs. øge integrationen i EU - på tværs af andre EU-landes ønsker. De nationale par-

lamentar tildeles en indsigelsesret, hvor de måtte mene, at Kommissionen krænker «nærhedsprincippet». Denne indsigelsesret er i praksis umulig at anvende, og Kommissionen er ikke en gang forpligtet til at rette sig efter den.

Det retspolitiske område i EU flyttes fra mellemstatsligt til overstatsligt regi. Dette har allerede været forberedt gennem rammeafgørelser. På det retspolitiske område har Danmark et forbehold, der dog i mange tilfælde allerede er blevet undermineret af den danske regering. Danmark deltager f.eks. i Schengen-samarbejdet, der skal skabe et Fort Europa, som holder flygtninge og indvandrere ude. Det kan f.eks. betyde en videre opbygning af et fælles europæisk politi (Europol), og mulighed for at indføre fælles EU-love, som f.eks. anti-terrorlovgivningen og den fælles europæiske arrestordre. Tiltagene på dette område er med til at underminere den enkelte borgers retssikkerhed.

EUs Charter for grundlæggende rettigheder indskrives i forfatningen. Unionsretten kommer hermed til at gå forud for den europæiske menneskeretsdomstol og de nationale love (grundlo-

ven). Derved undergraver man Menneskeretsdomstolen i Strasbourg og flytter kompetencen over til en domstol, EU-domstolen, der ikke er politisk uafhængig, men skal fremme integrationen i EU og markedsøkonomien. EUs Charter indeholder desuden bestemmelser om «intellektuel ejendomsret», der skal beskytte de multinationales interesser.

Enhedslisten ønsker en udbygning af demokratiet, mulighed for mere direkte demokratisk deltagelse og indflydelse og fuld åbenhed omkring beslutninger. Vi siger nej til EU-forfatningen, fordi den betyder mere Union og mindre demokrati. Vi siger nej til nye flertalsafgørelser. Vi siger nej til at lade EU-ret have forrang for nationale love. Vi siger nej til opbygningen af et europæisk retsvæsen og politi. Vi siger nej til at overlade EU-domstolen kompetencen til at håndhæve menneskerettighederne i Europa.

Nej til oprustning og EU-supermagt

Med forfatningen skabes de institutionelle, forfatningsmæssige og politiske rammer for en europæisk forbundsstat med bl.a. en præsident og en fælles udenrigs- og sikker-

hedspolitik. Udformningen af et fælles forsvar og et fælles militær, styret af EU, er indskrevet i forfatningen.

Medlemsstaterne forpligter sig i forfatningen på »gradvis at forbedre deres militære kapacitet«, dvs. at opruste. Der tegner sig et klart billede af, at FN undermineres som sikkerhedspolitisk instrument. Giver FN blåt stempel er det godt. Kan man ikke få det, så kan man vælge at handle på egen hånd, uanset hvad FN måtte mene.

EU bliver en juridisk person, hvilket betyder, at EU bliver den stat der forhandles med, som f.eks. allerede nu i WTO, i stedet for medlemsstaterne.

Der kan ikke være tvivl om, at dette skal bruges til at skabe en europæisk supermagt, der kan sætte sine interesser igennem og konkurrere om markeder og indflydelse overalt i verden.

Enhedslisten er imod dannelsen af en europæisk supermagt og siger nej til et fælles EU udenrigs- og sikkerhedspolitik og militær. EU skal ikke være en imperialistisk magt, der agerer politibetjent rundt om i verden. I stedet ønsker vi et frit samarbejde mellem verdens lande på et mellemstatsligt grundlag med mulighed for tættere samarbejde på de områder, disse måtte ønske det. Vi ønsker et demokratisk internationalt samarbejde med

vægt på fuld beskæftigelse, solidaritet, menneskerettigheder, ligestilling og et godt miljø.

Ja til velfærd - nej til EU og pengemagt

EU er omdrejningspunkt for at fremme nyliberalismen i Europa: med skabelsen af »det indre marked« med fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital (læs: mere konkurrence til gavn for de store kapitalinteresser), og den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) med den stramme finanspolitik, der har ført til sociale nedskæringer, privatiseringer og udlliciteringer. Denne politik har uddybet de sociale skel i EU-landene og EU ansøgerlandene, og mellem kvinder og mænd, og har skabt øget marginalisering og fattigdom.

Denne økonomiske politik indskrives i den nye forfatning. For første gang skal en forfatning gælde i Danmark, hvor det kapitalistiske markedssystem med »det indre marked« bliver en del af grundloven. Den frie bevægelighed er grundlæggende friheder i EUs forfatning. EU skal styre EU-landenes økonomiske og beskæftigelsespolitik. EU kan tage initiativ til at samordne medlemmlandenes

social- og arbejdsmarkedspolitik. Med harmonisering af forbrugsafgifter og selskabs-skatte tages der hul på at skabe et fælles skattesystem i EU. Den monetære politik skal fastsættes af Den Europæiske Centralbank (hvor der ikke er demokratisk indflydelse), som beslutter den monetære politik med vægt på prisstabilitet (antiinflation/monetaristisk politik). EU får enekompetence på handelspolitikken.

Enhedslisten ønsker et brud med det indre markeds grundprincipper og den nyliberalistiske politik og en udbygning af et solidarisk velfærdssystem, en god offentlig sektor, en retfærdig fordelingspolitik og en arbejdsmarkedspolitik til gavn for lønarbejdere og arbejdsløse. Vi ønsker mulighed for at begrænse den multi- og transnationale kapitalindflydelse og magt, og udvide borgernes demokratiske indflydelse på den økonomiske og sociale politik.

Forbeholdene

Regeringen vil skamride forbeholdene for at genere nej-siden. Hvis de så får deres ønskede ja til forfatningen, kan forbeholdene tømmes for indhold for til sidst at blive afskaffet. Enhedslisten ønsker at bevare forbeholdene.

Enhedslisten kunne godt tænke sig forbeholdene skærpet, men vi ser ikke den mindste chance for, at dette er muligt med de givne politiske styrkeforhold i Folketinget. Og hvad vigtigere er: Snakken om forbeholdene må ikke svække mobiliseringen for et nej til forfatningen.

Den bedste måde at bevare forbeholdene på er ved at stemme nej til EU-forfatningen!

Efter Nej'et

Fra ja-sigerne vil folkeafstemningen givetvis blive fremstillet som en »alt-eller-intet« afstemning. Hvis danskerne siger nej, er vi ude af EU, vil »truslen« lyde. Dette er selvfølgelig en skræmmekampagne, der kun vil have til formål at skræmme folk til at stemme ja til EU-forfatningen. Vi vil hævde at efter et nej bør traktaten bortfalde, da alle lande bør ratificere traktaten, før den kan træde i kraft. Herefter vil det være nødvendigt, at de forskellige partier og folkelige bevægelser sætter sig ned og diskuterer, hvordan situationen gribes an. I denne proces har Enhedslisten selvfølgelig sine visioner for samarbejde i Europa.

I Enhedslistens program skriver vi: »Enhedslisten går

ind for dansk udmeldelse af EU og vil arbejde for realistiske alternativer til EU-medlemskabet. Men dansk udmeldelse af EU er kun et delmål i skabelsen af et andet Europa, hvor solidaritet, demokrati og økologi er de bærende elementer og med et fundamentalt anderledes internationalt samarbejde i en verden uden aggressive supermagter. Enhedslisten ser derfor gerne at en dansk udmeldelse sætter gang i en sneboldseffekt, der fører til EUs opløsning.« Disse visioner vil indgå som en del af debatten for hvorledes, Danmark skal tackle situationen efter et nej.

Frem til folkeafstemningen om EU-grundloven må det være vores vigtigste opgave at mobilisere til et nej. Det bliver især vores opgave at fange de mange socialdemokrater og SF'ere, der vil føle sig svigtet af deres partier og måske vakler. Og vi skal naturligvis ikke frygte, at det bliver et nej!

Hvis et flertal af danskerne siger nej, vil det først og fremmest være et udtryk for, at de ikke vil have mere Union. De vil ikke have en europæisk forbundsstat med fælles hær, retsvæsen og politi osv.

Dette er først og fremmest et problem for regeringen og ja-flertallet i Folketinget. Vi skal fastholde, at bliver det et nej, så bortfalder traktaten. Alt andet vil være et brud på

tidligere traktater. Dette er tidligere søgt imødegået med, at et lille flertal af danskerne ikke skal bestemme over resten af Europa. Nu er det langt fra sådan, at det kun bliver i Danmark, at grundlovs-traktaten får svært ved at glide igennem. De EU-kritiske røster - især på venstrefløjen vokser mange steder. I Storbritannien vil en folkeafstemning meget sandsynligt udløse et nej. Men selv uden en folkeafstemning vil en ratificering ikke gå glat. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik vil være en gevaldig knast. En svækket Blair og et konservativt parti, der lugter magten gør ligeledes udfaldet usikkert. Også i Frankrig kan en folkeafstemning blive en gyser - masser af indenrigspolitiske problemer og mistillid til regeringen, der kan forplumre resultatet. Der er en udbredt skepsis over for EU og kombineret med manglende interesse hos

mange politikere kan det meget vel blive et nej i Frankrig. Polens præsident har afvist, at der skal holdes folkeafstemning. Men skuffelsen i Østeuropa oven på tilslutningen til EU vil vokse det næste år, og kan sagtens føre politiske ændringer med sig.

Efter nej vil regeringen være i en fuldstændig uholdbar parlamentarisk situation, når de på et så væsentligt politisk område som EU er i modsætning til befolkningstallet. Kravet må derfor være, at så må de gå af og udskrive folketingsvalg. Et nej vil sætte en ny politisk dagsorden.

Livet er for kort til EU - stem nej!

Få mere at vide om Enhedslistens politik
www.enhedslisten.dk

Ja tak!

Jeg vil gerne

- Gratis have tilsendt Enhedslistens avis »Alternativ«
(udkommer ca. 4 gange årligt)
- have tilsendt materiale om Enhedslisten
- være medlem af Enhedslisten

Navn:

Adresse:

Postnr/By

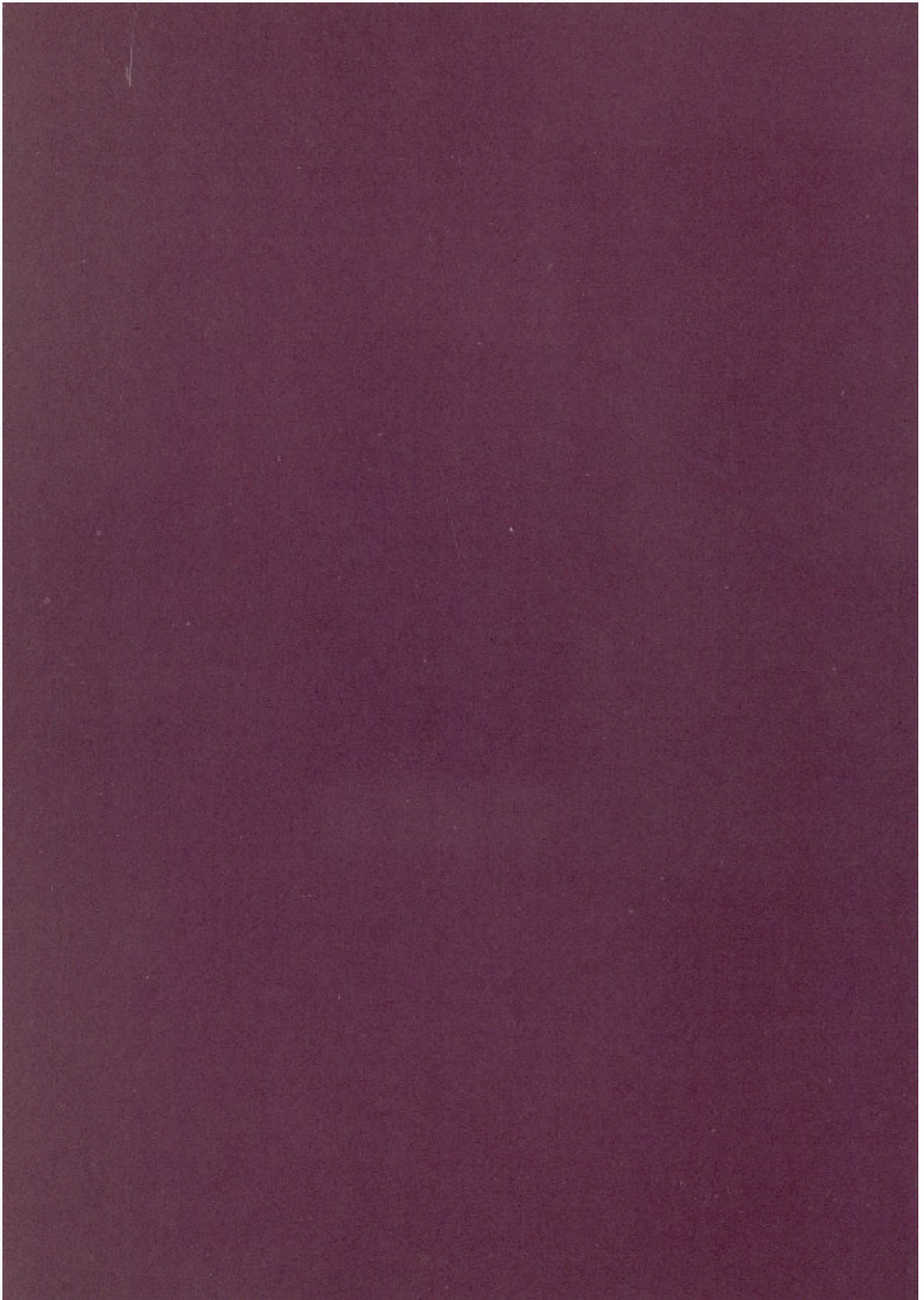
Tlf:

E-mail:

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler porto

Enhedslisten
De Rød-Grønne
Stu­di­es­træ­de 24.1
+++0533+++
1045 Kø­ben­hav­n K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk